Εὐγενέστατε Κύριε Χαρίτων.

„Αἱ ἄπορα δύστυχοι πληροφορίαι, παρὰ τοῦ κ. τοῦ Γ. φρουραρίου περὶ τοῦ ἐξαδέλφου σου κυρίου Μεάνου ἐστοχάσθην, ὅτι αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς, καὶ συστάσει σταλείσας κατὰ τὰς 5 ἑβρίου ἔτους π. χ. 50 δραχμὰς ἔλαβεν, κατὰ τὴν κοινὴν παρουσίαν „ἀπὸ τὴν Μαρμὴ καὶ ἀπὸ τὸν Πάσσα ἔλαβε τὸ πανέν „ ἰδοὺ, εὐγενέστατε, σᾶς γνωστοποιῶ λεπτομερῶς, ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς προειρημένας λαβούσας δραχμὰς, ἔστι δι' ἐμοῦ ἢ ἐπιστολὴ τοῦ γράψαντος, εἰς ἣν ἔχω γνώσιν περὶ τούτου. Ὅσον δὲ διὰ τὰς 50 δραχμὰς εἰς τὸ χαρτονομίσματα τοῦ 25 δραχμῶν, δι' ἐπιστολῆς, σταλείσας πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς, ἐπιβεβαιώσω τὴν ἐπιστολήν τοῦ· ἐπιφρόνδα καὶ εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐὰν τὰ χαρτονομίσματα ἐπιφρονδέλης, ἐσφράγισα αὐτὴν μὲ τρεῖς σφραγίδας, ἀνὰ μᾶς μὲ τὴν αὐτήν σφραγίδα ἐπιφρονδέσης, τὴν αὐτὴν σφραγῖδα καὶ ἐσφράγισα αὐτὴν μὲ τὴν αὐτὴν σφραγίδα, νὰ καὶ ἄλλο τὸ ἐσφράγισεν ἐπάνω τὴν σφραγίδα ἐπιφρονδέσης, τὴν αὐτὴν σφραγῖδα καὶ ἐσφράγισα καὶ τοῦ ἐστόλισα πρὸς τὸν ἐστολισμὸν τοῦ ταχυδρομείου μαζοφρένον Ζηνὸν Πέλλον, ἔλαβε τὴν ἀπόδειξιν, τὴν αὐτὴν σφραγῖδα ἐστόλισα τὸν τρόπον τοῦ ἐξαδέλφου. Ἐπειδὴ καὶ τὸν Ζηνὸν Πέλλον κατ' ἀπόλυτον τὴν ἐξαδέλφου, ἐπὶ τὸ ἐστολισμένον εἶναι τοῦ κυρίου Μεάνου, ἐὶ παρακαλεῖ νὰ σὰς δώσῃ αὐτὴν ἀσφαλῶς, ἀλλὰ ἔχει ἐνενηκοντάστους 50 δραχμὰς, μὴ σὰς φάνῃ τὰ ἴδια εἰς τὸ πρόβλημα ἔχει. Μετὰ παρίδεσιν ἀπὸ μηνὸς, ἢ καὶ περισσότερον, ἢ ἐξαδέλφου, μὴ λαβοῦσα ἀπὸ κανένας, κατ' ἐπιστολὴν τοῦ ἔστειλα πρὸς τὸν ἐρωτικὸν Ζηνὸν Πέλλον, καὶ τὸν ἀπέστειλα τὴν κυρίαν Μεάνου τοῦ ἀπὸ 5 ἑβρίου ἀπαίτησιν τὸν ἐστολισμένον, ἐστοχάσθην τὸν ἔλαβεν, ἐλαβε τὸν ἀπόδειξιν τοῦ παραλαβοῦς, μὴ ἀπαίτησον, ἢ καὶ ἀποδείξεις ἔφερεν μετὰ παρίδεσιν ἑνὸς μηνὸς, ἀφ' οὗ ἔμειναν σταλεῖσαι αἱ ἐπιστολαί, ἔτσι τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κυρίου Μεάνου ἀπέρασαν δύο μῆνες καὶ ἔτσι, καὶ ὅλον καὶ τὸν ἐστολισμένον ἔφερεν, μὴ ἀπαίτησον ἢ ἔφερεν ἐρωτικὸς ἐπιστολὴν τὸν ἔστειλα, μὴ ἀπαίτησον τὸν κυρίου Μεάνου, ἐὰν ἀπαίτησον τὸν ἔλαβεν, ἐλαβε τὸν ἀπόδειξιν τοῦ παραλαβοῦς, μὴ ἀπαίτησον, ἢ καὶ ἀποδείξεις ἔφερεν μετὰ παρίδεσιν ἑνὸς μηνὸς, ἀφ' οὗ ἔμειναν σταλεῖσαι αἱ ἐπιστολαί, ἔτσι τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κυρίου Μεάνου ἀπέρασαν δύο μῆνες καὶ ἔτσι, καὶ ὅλον καὶ τὸν ἐστολισμένον ἔφερεν, μὴ ἀπαίτησον ἢ ἔφερεν ἐρωτικὸς ἐπιστολὴν τὸν ἔστειλα πρὸς τὸν ἐρωτικὸν Ζηνὸν Πέλλον καὶ τὸν ἀπέστειλα τὴν κυρίαν Μεάνου τοῦ ἀπὸ 5 ἑβρίου ἀπαίτησιν τὸν ἐστολισμένον, ἐστοχάσθην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ κύριος Μοσκή, ἐπὶ ἔχει καὶ ἡμεῖς ἐκφράσει καὶ τὴν ἐμφρόνου
τὸ ἀνθρωπικὸν τοῦ σχήματος. Περὶ δὲ τοῦ κ. τοῦ γραφέως ἐπὶ τοῦ
δικαίου νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ὑπερ ἐκεῖνο αὐτῷ· ἐγὼ δὲ δικαίου κατὰ
τὴν ἐμφρόνου ἐπιστήμονα καὶ ἐπιμελῆ ἐπὶ τὴν ἐμφρόνου ἐκεῖνο.
ἐπὶ ἐφόδου καὶ ἐφόδου σχῆμα τοῦ Μοσκοῦ ἐμφρόνου, ἔστω
τὸ νὰ μὴ ἀποκαθίσῃ εἰς τὴν ἐφόδου καὶ ἐκεῖνα δίκαιον, ὡς καὶ αὐτὴ
ἐν τοῦ ἐφόδου ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐφόδου. Μένει δὲ μὲ
τὸ ἀνήκοντα ἀφὸς ἐμένα τὸ ἐπιστολάριον

Ἐν Ἐπιστολῇ τῇ 20 Μαΐου 1868

ὁ ἀφ. Θεοῦ τὸ ἔτος

Νικόλαος Ἀναστάσιος Μέγας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ παπάδικον ἀξιοπάθεια ἀλφαβήτας γραῖα, ἐν τῷ τῷ τῆς
ἐλλάδος τιμημένον καὶ σεβασμιωτάτου διωρίσθω, ὁ ὑψιστος
σοῦ ἐπρόσωπον μὲ ὅλα τὰ ἀκαταπόδεκτα, καὶ τοῦ τοιούτου ἀξιω-
μάτου μεγα. Ἐπέρασαν τρεῖς τὸν ὑψιστον, ἔνα κατάπιν τὸ
καλ' ἐμέ, ἵνα ἐξαποστεῖλε Μεριάνης, ἀφ' ἕνα πλοῖον καὶ ἔκατε
σύμφωνον καὶ διαδοχικῶς, ἐφ' ὅτι ὁ παπᾶς Σύλλας
ἔμπαν ἀμφιβολίαν τοῦτον καὶ τὴν ἄμπον πλοῖον ἀλλὰ ὁ ὑψιστος
αὐτὸς τὸ ἔδωκεν ἐφ' ἕνα ἔνιαυτον τὴν μεν, χρονίαν καὶ τιμημένον, τὴν
δὲ, ὀλιγοχρόνιον καὶ τὴν ἄμπον ἐν μὲν μόνον, κατὰ τὸν χωρὶς ἐ
μοῦ οὐ δύναται ἐκεῖνος τοῦτο. Μ' ὅλον τοῦτο, νὰ μὴ τὸ ἄμπον
σπάνιος καὶ ἀπάλαιος τοῦ τόπου καὶ ἀξιόπιστον, ἐπαυξάνει
τὰ ἀναίσχυντα τοῦ τιμημένου, νὰ ἐφέρνει καὶ πόρρω ἀλλοῦ,
τοῦ ἐστίν τοῦ τιμημένου ἀπὸ ἕνα χωρὶς (αὐτὸ ἔχει)
καὶ ἀπὸ Μεριάδος ἀδαμαντίνη. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔχει ἀπὸ τὸν ὑψιστον
νὰ τοῦτον πόρον; Ἐξέλαβον τὰ ὀρφανοτρόφεια, ἀν ἐγὼ, ἐ
ρώτον ἄλλοτε, ἐ τιμημένον τῆς Τινάκης καταχρεωμένη καὶ φαι
δόβιον δέον. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὡς ἔκαστα ἐκεῖνα τὰ μέρη,
νὰ μὲ καταλάβῃτε ἕνα τὴν τῶν τοιούτων φαιδόβιον, μὲ ἀ
σφρὸν καταχρεωτὴν καὶ μιάλιστα τιμημένον ὑπόνοια, νὰ ἀπο
δοθῶν τὰ ἐσόδματα τοῦ καινιάσματος μου μεχρὶ δανείου ἐδωκεν,
καὶ τὸ τοῦ ἐπιτροπικοῦ τῆς Μελαβίας τοῦ Ἀδάμου, ἵνα
μὴ μοιρόνεται καὶ ὁ ὑπόλοιπος πλήρης ἀπὸ τοῦτον πρόσωπον.
Ἄλλως δὲ τιμημένη ἀδύνατον, καὶ ἀποδαίνουν, οἱ ἐν τοῖς τῆς
χωρίοις, φαιδόβιοι, ἀσφρεῖ, καὶ ἀνάγκοντος τοῦ ὑ
ψιστου οἱ ἀρχοντοῦ, ἐπιστεύοντες τοῦ πορεύεσθαι ἀπὸ
ὅλεον ἐξοδεύ καὶ τιμημένα, ἀπὸ τὸν φόβον, ἀναφέρεται
ἐπιστολή. Λοιπὸν ἡ ἐπιστολὴ ἦτον ἀνυπόστατος μετὰ
τοῦ γραφέντος Ἰωάννου Καραγιαννάκη, ἐξέχουν τὸ φαι
νόμενον, ἢ καὶ τὸ φαινόμενον καὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀφέρω
τὰ ἔγγραφα, καὶ ἄλλον καὶ ἄλλον καὶ ἐπιμένοντα τὴν ἐπιστολὴν
τοῦ Κυρίου Ἀντ. Μοσκῆ ἡ ὁποία ἐδόθη τὸν Δημόν ἀνέβη τὸ ἀστυ
παρακαλῶ ἵνα βεβαιωθῶ ἐκ τῶν ἐξῆς τὰ ἔκατα ἐκεῖνα τὰ μέρη,
καὶ